

WAMPEX 2020 ~~(1)~~ ~~(2)~~ ~~(3)~~ – WAMPEX 2021 (1) ~~(2)~~ ~~(3)~~

Verslag van een vrijwilliger.

Zo, begin december 2021 en zowat de hele WAMPEXboel is alweer schoon, droog en ingetalkt opgeborgen. Dat is snel ... Moesten we niet nog een paar rondes?

De 45ste editie van de Opsterlandse WAMPEX is in veel opzichten een moeizame. Halverwege januari 2020 stonden we ergens in de bush buiten Drachten het begin van de 2020 route te bekijken en hadden we nog amper gehoord van COVID19. Een Chinees griepje, waait wel over, punt. Dat pakte ietsje anders uit zoals we allemaal wel weten. Maar ruim een jaar later stonden we een paar honderd meter verder de draad weer op te pakken. De WAMPEX leek op dat moment haalbaar voor 2021 dus we moesten als een speer aan de gang om in november klaar te zijn.

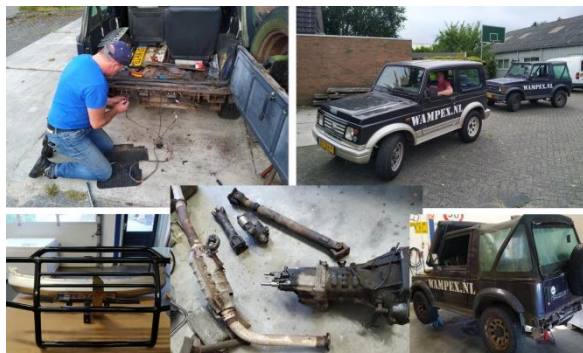
Dat lukte... Maar vraag niet naar alle randverschijnselen die we hebben moeten oplossen, omzeilen en/of accepteren om het voor elkaar te krijgen. Om dan op de avond van de eerste WAMPEX 2021 te horen dat het voor dit jaar zeer waarschijnlijk weer voorbij was ook... Joepie... Maar niet getreurd, we kijken terug op in ieder geval één goed geslaagde WAMPEXnacht en doen het in 2022 gewoon nog een paar keer!!

Wat deden we in 2020, was het dan helemaal een verloren jaar? Ja en nee. Nadat we al vrij vroeg in het jaar begrepen dat het hele feessie in 2020 niet door zou gaan was het natuurlijk een rare

gewaarwording dat er na 44 jaar regelmaat ineens een gat viel in de najaarsbeleving. Dat voelt wel wat verloren, jah. Maar aan de andere kant heeft zo'n jaartje sabbatical toch ook wel iets van een prettige ervaring. Een beetje bezinning of zowwww, weet ik veel. Wat ook wel uitkwam was dat er ineens voldoende tijd was om eens flink door ons thuishonk op de Camping Ikeleane te rauzen. Het hok zelf was net in 2019 gereed gekomen maar de inrichting en onze materialen vroegen hier en daar nog wel wat aandacht. Gek op "To-Do"-lijstjes als we zijn hebben we meteen van allerlei klusjes verzonnen en boven de werkbank getimmerd.

Ander dingetje was onze oude trouwe Suzuki Samurai (Sammie I). Die werd iets minder trouw, sterker nog, boven op de hoge brug in de latere route 35 brak de halve versnellingsbak er onderuit en was het definitief einde oefening. Autobedrijf Wagenaar verzorgde vervanging. In petit comité hebben we de bullbar en trekhaak omgebouwd en in het voorjaar 2021 bleek dat ook Sammie II gebitsproblemen in de versnellingsbak had. Dit werd met het reservegebit uit Sammie I en wat verse onderdelen prima opgelost door onze oud WAMPEXtaxichauffeur Theo Wagenaar. Ook weer klaar.

Gedurende het jaar 2020 waren we dus regelmatig aanwezig in ons thuishonk om klusjes te doen. Alle borden werden opgeknapt, losse routebordjes geknipt, opbergkisten getimmerd enz. enz. De houtvoorraad werd gesorteerd en nu wel iets van overzichtelijk in de stelling gepropt. Vinken zetten op de To-Do-Lijst werd een sport. Aan het hok zelf waren ook nog wat kleine achterstallige klusjes. We hebben nu in ieder geval een stuk meer licht (overdag).

Tuurlijk gebeurde er ook een hoop niet, tijd zat, dus uitstellen. Zo stonden we toch weer pas eind september 2021 de tenten uit te zoeken en een week voor WAMPEX I buiten in de kou en regen de brugbalken van een WAMPEX-logo te voorzien.... Tjah, we hadden ook maar een jaar de tijd....

Over die brugbalken gesproken; die zijn nog wel ff nuttig geweest in 2020. Niet als brug maar als ondersteuningsbalken voor een klein klusje op de camping. Want wat ga je doen met je onverwachtse vrije tijd als ChefWAMPEX? Een zwembad bouwen, logisch, wat anders. Zowat de hele balkenvoorraad werd ingezet in de bekisting van de bak.

En zo prutsten we wat door en werd het januari 2021, we zaten nog midden in een lockdown en een avondklok. Erg hoopgevend voor een WAMPEX was het allemaal niet. Afwachten maar....En dat duurde en duurde. In maart nog een derde golfje d'r overheen maar in mei kwam er iets van hoop! Het routeplan van 2020 kon uit de kast en in juni werd het besluit genomen de boel op te starten, we gaan er voor! Het is allemaal wel wat kort dag en er zal wat meer geïmproviseerd moeten worden maar het kan. Het ging snel, met vereende krachten werden eigenaren bezocht, slootbreedtes gemeten en andere voorbereidingen getroffen. Het hok op de Camping Ikeleane was gedurende de winter en lente overgenomen door Mickey Mouse en z'n gezinnetje plus zo ongeveer elke in het Friesche land voorkomende spinnensoort. Dat werd een avondje ragebollen en vergeten nootjes rapen. Daarna tijd voor een vrijwilligersbijeenkomst naar Amerikaans model, gezellig en smakelijk. ChefWAMPEX begroef zich tussen alle dagelijkse beslommeringen door nog iets dieper dan normaal in de routes en overige hoofdpijnpuntjes. Resultaat was dat halverwege september volgens planning de proefloop gelopen kon worden. Hier en daar een kleine aanpassing en ChefWAMPEX kon samen met Chefbouwploeg aan tafel om de To-Do-list voor de bouwploeg te maken. Eind september de eerste klusavond. We komen lekker op stoom.

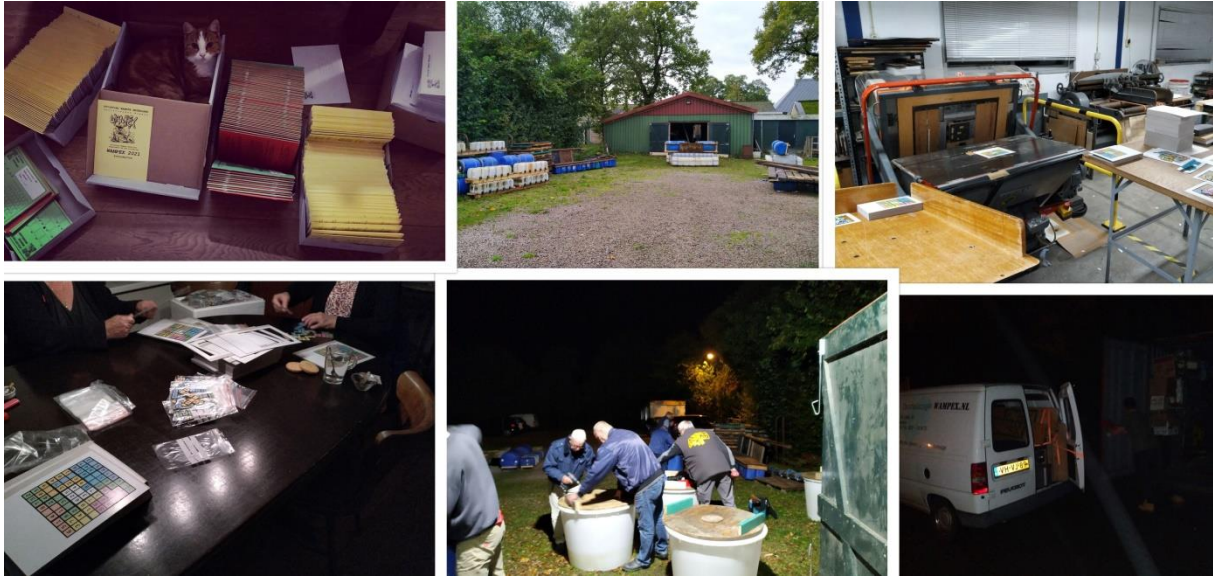

De 6 weken voor de eerste WAMPEXnacht waren als vanouds. Een hoop hectiek op de verschillende WAMPEXapps, regelmatig druk getimmer en geknutsel in huiskamers, tuinen en loodsen, vreemde mannen met balken, tonnen en kruiwagens in weilanden en bosjes, de diverse dames in de weer met papierwerk, inschrijvingen en ander noodzakelijk geregeld, Dixiehut- en overige twijfelachtige transporten over de wegen, regenjassen-kaplaarsjes-handschoenen-paracetamoltabletten paraat, de halve Opsterlandse grafische industrie achter de druk- cq. stansmachines, pendelbussen regelen en chauffeurs inblazen, chocopost opbouwen en een hoop sleperij met WAMPEXmateriaal naar de startlocatie.....

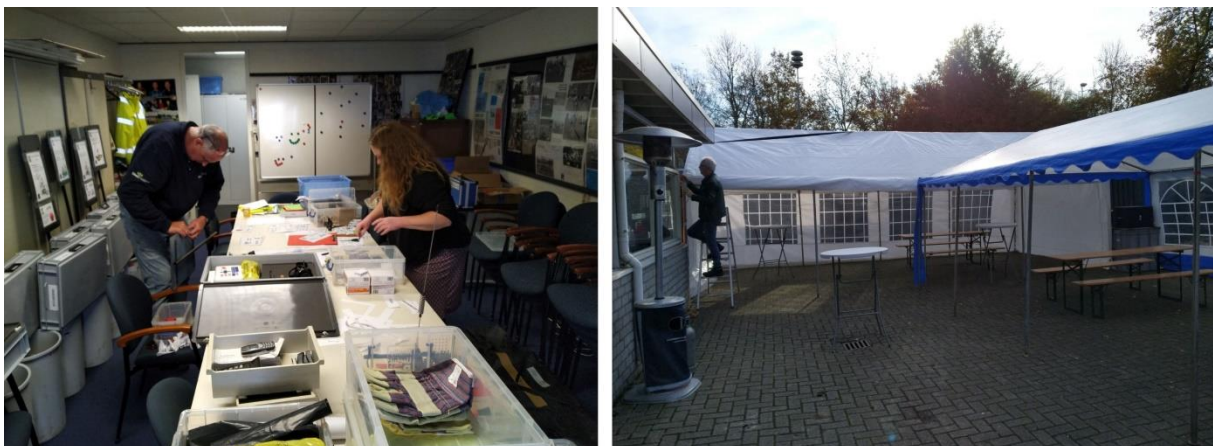

Dit alles overgoten met een klonterig en stroperig sausje COVID19 maar dat mocht de pret niet echt drukken. Tuurlijk was die Corona wel een aandachtstrekker al die tijd en hing min of meer als een zwaard van Damocles boven de organisatie. Daardoor was bijvoorbeeld de vergunning een klein pijnpuntje, die bleef wat lang uit. Uiteraard waren er ook perikelen rondom (mogelijke) besmettingen en quarantaines. Al met al was het een spannende voorbereiding vol met nieuwigheden, uitdagingen en onverwachtse grappen. Maar uiteindelijk was overal een antwoord op en konden we in ieder geval de eerste avond starten, gaan met die banaan.

Vrijdagmorgen 12 november koffie en aan de slag. De bouwploeg gaat het veld in, de dames van de start hebben als taak de postenkoffers te verzorgen en het inrichten van de start/CP. ChefWAMPEX stuitert met een klein warm wolkje boven z'n hoofd overal tussendoor....maar alles in de macht. Ik heb als WAMPEXtaxichauffeur 's morgens m'n handen vrij. Hoewel, altijd wel iets te doen. Deze keer kreeg ik de eer samen met de WAMPEXhoffotograaf Jan en de twee WAMPEXveteranen Gaatse en Martinus de beide grote tenten op te zetten en in te richten als finishlocatie. De COVIDregels bepaalden dat de aankomers niet in de kantine ontvangen mochten worden want na 00.00u. Dus dan moet je wat anders verzinnen.

Tegen 13.00u. was ik er wel klaar mee, wegwezen, happie eten en de taxibus ophalen bij Taxi Moll in Gorredijk. Ik kreeg deze keer een busje mee met zowaar kunststof bekleding en een makkelijk te reinigen vloer. Dat scheelt een hoop werk want in het verleden plakte ik altijd een kartonnen vloertje

in zodat we na een modderige nacht wat minder poetswerk hadden. Uurtje later taximaat Douwe opgepikt, buurman&buurman konden op pad. Eerst maar eens kijken op de startlocatie en gelijk onze taxiversierselen ophalen. Jasje, tasje, portofoon van die dingen. Dan op weg voor onze eerste taak: de oversteeklocaties gelegen voor de chocopost voorzien van borden, pionnen, knipperlichten en soms een groene vrijwilliger met een vlaggetje plaatsen. Tussendoor de chocopost openen, hier en daar wat attributen recht zetten en even snel langs huis om daar de mannen van de re-enactmentgroep Dienstplicht Koude Oorlog (DKO) te begroeten. Zij gaan in een oude legertruck (DAF YA 328 uit 1955) een post bemannen ergens in een moeras. Dan terug naar de startlocatie om de sfeer proeven, snoepje jatten bij de dames van de start en een flink bord patat, kroket, nasischijf enz. wegwerken.

Overigens, voorzien worden van de juiste voeding binnen het WAMPEXvrijwilligersgebeuren is nooit een punt. Of dat nu tijdens de opbouw is op de Camping Ikeleane of bij Snackbar de Kolk in Bakkeveen, bij de afbouw in de McDonalds of een gezonde hap in Het Witte Hûs te Olterterp als je bedankpakketjes aan het rondbrengen bent. Of ehhhh... midden in de nacht kibbeling op de chocopost... Smaken doet het altijd.

Het werd een drukke nacht. Na het avondmaal gingen we weer op weg. De eerste posten in de route langs om alvast wat foto's te schieten en vervolgens richting chocopost om daar het restant oversteekgereedschap op te halen en de appels te dumpen. De meeste oversteken met de openbare weg waren ná de chocopost, dat was wel wat werk. Onderweg komt ons met een hoop gebrul den ouden DKO-legertruck tegemoet, totaal de verkeerde richting op. Tjah... de mannen waren al een Koude Oorlog lang vergeefs op zoek naar een slagveld geweest dus waarom zou het nu wel in 1 keer goed gaan? Onze hoofdtak, uitvallers oppikken, begon ook op gang te komen. Aanvankelijk bleef het rustig maar later op de avond ineens een hele rij achter elkaar. We hebben behoorlijk wat kilometers afgelegd, een WAMPEXroute is zoals altijd een eind lopen maar voor de WAMPEXtaxi een nog veel groter eind rijden, omrijden vooral. Voordeel is dan wel weer dat wij een kachel bij ons hebben. En een dak, in het begin van de nacht begon het te regenen en dat was voor de lopers niet fijn. Het gezelschap uitvallers was niet anders dan andere edities: een aantal natte pakken, een paar blessures en er klaar mee zijn in het algemeen. De chocopost was zoals altijd het meest bezochte verzamelpunt.

De chocopost was nu extra groot en Coronaproof opgebouwd. Een goedlopend bedrijf als altijd.

Voor

opbouw

tijdens

na

Halverwege de nacht begonnen we ook alweer met het ophalen van de oversteeklocatiemeuk. Daarbij bleek dat één van onze groene vrijwilligers er de brui aan had gegeven en zelfstandig aan de wandel was gegaan, met ze vlaggetjuh..... Volgende keer schuiven we 'm stiekem een tracker onder de pet zodat we weten waar die aan de borrel gaat. Zal 'm leren....

Rond 04.00u. kregen we bericht dat onze aflossing stond te wachten op de CP. Dat is nieuw. Voorgaande jaren dienden wij beiden de hele nacht uit en waren zaterdag 's morgens ergens tegen 10.00u. thuis. Je bent dan gewoon dik 24 uur in touw, chauffeurstechnisch niet slim, dus dat moest anders. We hebben met Daan&Joanne een paar goede vervangers gevonden die het werk afmaken. Laatste uitvallers oppikken, laatste borden opruimen, hier en daar het licht uit doen en uiteindelijk de bus terug brengen naar Taxi Moll. Kort om: buurman&buurman liggen om 05.00u. in bed. Het zomaar achterlaten van het laatste stuk WAMPEXnacht voelt op zich wat vreemd maar heeft ook z'n voordelen. Je mist dan bijvoorbeeld het avontuur van de DKO-mannen die met het legendarische super 6-wiel aangedreven terreinvoertuig tot de assen in het moeras wegzinken en vervolgens met een tractor er uit gesleurd moeten worden..... Ander voordeel is dat je rond 12.00u wel weer fris en fruitig genoeg bent om de finishlocatie af te breken. Binnen in het gebouw was alles al keurig opgeruimd maar buiten stonden nog de beide grote party-tenten, tafels en overige meuk. Samen met de DKO-mannen en WAMPEXveteraan Gaatse hebben we in een uurtje de natte tentboel afgebroken en opgeborgen. Klaar, pleintje achter de sportkantine ziet er uit alsof er nooit iets gebeurd is.

Niet besproken in dit verslagje over het verloop van de WAMPEXnacht : het als bijna rode draad aanwezige coronagebeuren en de COVID-persconferentie in de vooravond van 12 november. Wat voor gevolgen gaat die persco hebben? Dat weten we nu : einde oefening voor 2021..... sa is it mar... Dinsdag 16 november viel definitief het doek toen de gemeente de vergunning voor in ieder geval de 26ste introk. De derde WAMPEX op 10 december was twijfelachtig. Opruimen dan maar.

Je raadt het al, er werd een To-Do-list gemaakt en de eerst volgende zaterdag aan de slag. De bouwploeg het veld in, routeuitschroevers het veld in, ik bussie in en slepen met bende. Zaterdag 09.00u beginnen we met alle meuk van de CP, tenten enz. in te laden en af te voeren naar de opslag. Tentzeilen uitgehangen, lunchen en dan door naar de chocopost.

Die leeg gehaald en naar de Camping Ikeleane gebracht. Ik voor die dag ff klaar. De andere mannen liepen toen nog ergens in de velden de tractoraanhangers te beladen.

Vrijdag de 26ste was iedereen toch al vrij dus die dag benut om verder te gaan met opruimen... en de zaterdag ook. Helaas moest ik me die dagen afmelden wegens vrijwillige ballingschap. Intussen was er ook volop activiteit op de Camping. Alle balken, vloten en andere modderige meuk onder de hoge drukspuit zodat het schoon het hok in kan. Nu nog een dagje verder opruimen en een paar avonden het kleine spul weer in de schappen stampen, en dan is het gebeurd voor 2021.

We kunnen in ieder geval zeggen dat we zijn begonnen aan de 45ste editie. Met een flinke proefloop weliswaar zodat we er volgend jaar een nog mooiere WAMPEX van kunnen maken .....hoppa!

Fijne feestdagen, blijf gezond, tot november 2022 !

Kleine nabrander..... Heb je dit verslagje en kleine kijkje in de WAMPEXkeuken gelezen en denk je : "gôh, leuke club, ik wil ook wel mee doen als vrijwilliger". Aarzel niet ! Neem contact op met ons voor een vrijblijvend gesprekje. We zijn altijd op zoek naar mensen die op wat voor manier dan ook een bijdrage willen leveren aan dit prachtige evenement... mogelijkheden genoeg... Doen !

De winnaars 2021.

